

העותרת:

איימי קליין ת.ז. 319172300

על-ידי בא כוח עוה"ד גונן בן יצחק 60030
ו/או עו"ד גבי לסקי
נחל נטפים 26 מודיעין-מכבים-רעות 7174100
טל': 052-3588053; דוא"ל: gonenb1@gmail.com; פקס': 03-6489771;

נגד

המשיבה:

משטרת ישראל באמצעות ניצב שוקי חתאוכה – מפקד מחוז צפון
על-ידי בא כוח עוה"ד פרקליטות המדינה מחלקת בג"צים
צלחה א-דין 29 ירושלים
טל': 073-3925590; דוא"ל: HCJ-dep@justice.gov.il; פקס': 02-6467011;

עתירה דחופה לקבלת צו על תנאי וצו ביניים ובקשה לקיום דיון דחוף

בעתירה

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת ליתן צו על תנאי, המורה למשיבה לבוא וליתן טעם, כדלקמן:

- א. מדוע נאסר על פעילי המחאה לקיים מחאה במושב נווה אטי"ב במהלך ביקורו של ראש הממשלה ח"כ בנימין נתניהו ורעייתו ביישוב.
- ב. מדוע ובאיזה סמכות יכול המשיב לסגור יישוב שלם לכניסת אזרחים ואזרחיות תוך פגיעה בחופש התנוע שלהם.
- ג. מדוע ובאיזה סמכות דורש המשיב מאזרחים ואזרחיות להזדהות ולהציג תעודות בפני שוטרים בכניסה ליישוב.

בקשה למתן צו ביניים:

בית המשפט הנכבד מתבקש ליתן צו ביניים שיהפוך לצו קבוע אשר יורה למשיבה לאפשר קיום מחאה בנווה אטי"ב החל ביום 8/8/23 ועד סיום ביקורו.

1. צו הביניים המבוקש הינו הכרחי על מנת לאפשר לעותרים להמשיך לקיים את אירוע המחאה, אירוע שהושקעו בו זמן ומשאבים.
2. העותרים ניסו לקבל ללא הצלחה את תגובת המשיבה. יובהר כי באתר המשטרה מופיע מספר פקס לפניות הציבור אשר ככה"נ אינו פעיל. המשיבה התעלמה מפניית ב"כ העותרים ונדמה כי בדיאלוג בין הצדדים היה מתייטר הצורך לפנות לבית המשפט הנכבד בעניין זה.

בקשה לקיום דיון דחוף בעתירה :

3. עתירה דחופה זו מוגשת בהזדמנות הראשונה ולאחר מיצוי הליכים.
4. פעילים נגד ההפיכה המשטרית התארגנו מבעוד מועד לקיים מחאות מול ראש הממשלה בזמן שהותו במושב.
5. המפגינים תיאמו את הגעתם עם תושבים מהמושב הציבור נקרא להשתתף באירוע וזאת לאחר שמארגני האירוע פנו לנציגי וועד מושב נווה אטי"ב על מנת לתאם עימם הגעה של מפגינים אשר מתכננים לקיים מחנה (קמפינג) סמוך ליישוב במקום שהוקצה בהסכמה עם נציגי נווה אטי"ב ועל מנת לקיים סמוך ליישוב מחאה כנגד ראש הממשלה מר בנימין נתניהו אשר החל חופשה במלון ביישוב.
6. ביום 7/8/23 או במועד סמוך לו קבעה המשיבה כי נאסר על מוחים להיכנס לתחומי המושב, בפועל הפך המושב כולו לשטח אסור בכניסה, נאסרה התנועה בו ואליו, והושמו מחסומים בשתי הכניסות ליישוב ואף במרחק ניכר של מספר קילומטרים מהמושב.
7. מכתב מיצוי הליכים נשלח ביום 07/08/23 מצ"ב מכתב מיצוי הליכים ומסומן **כנספח א'** לעתירה.
8. לא נתקבלה כל התייחסות לפנייה.
9. אתמול בערב, ביום 7/8/23 בשעות הערב, המשטרה מנע מהמפגינים למחות במושב, מנע את חופש התנועה שלהם להגיע למקום הקמ.
10. נכון לשעות הלילה של 7/8/23 בטרם הגשת העתירה ולאחר שמכתב מיצוי הליכים נשלח אל המשיבה, אוסרת משטרת ישראל קיום מחאה ביישוב ומרחיקה את המפגינים למרחק של מספר קילומטרים מהיישוב. המשטרה מקיימת מחסומי דרכים ומורידה מהתחבורה הציבורית אנשים שנחזים בעיניה לפעילי מחאה, כל זאת תוך פגיעה אנושה בחופש המחאה ובזכות החוקתית לחופש ביטוי וחופש לא

הצדדים לעתירה :

11. העותרת הינה פעילת מחאה נגד ההפיכה השלטונית ופגיעה במערכת המשפט.
12. המשיבה משטרת ישראל באמצעות מפקד מחוז צפון של משטרת ישראל האחראי מטעם משטרת ישראל על איזור נווה אטי"ב ועל כוחות המשטרה המונעים בשלב זה קיום מחאה בנווה אטי"ב.

התשתית העובדתית :

תמצית העתירה :

13. עתירה זו מבוססת על חוק יסוד : כבוד האדם וחירותו וכן על פסיקת בית המשפט הנכבד הנוגע לחופש הביטוי וחופש ההפגנה. העותרת תטען כי על פי עקרונות היסוד של השלטון בישראל כמו גם על פי פסיקות בית המשפט הנכבד, המשיבה אינה יכולה לאסור מחאה חוקית ואינה יכולה לסגור למשך ימים צירים ראשיים וכניסה ליישוב בישראל תוך אפליה בכניסה ליישוב על רקע אידיאולוגי.
14. העותרת תטען כי למשיב אין את הסמכות החוקית להורות על איסור מוחלט של המחאה בטווח של מספר קילומטרים מהיישוב נווה אטי"ב.

15. חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו כמו גם הזכויות החוקתיות הנגזרות ממנו, מביאים לידי ביטוי את העובדה שאזרחים במדינה דמוקרטית חופשיים להביע את דעתם, להפגין ולקיים מחאות. הגם שזכות זו אינה מוחלטת והיא מאוזנת על ידי זכויות אחרות, הרי שעל מנת לפגוע בזכות יסוד זו צריך בסיס מוצק ומוצדק, שאינו מתקיים בענייננו.

16. פסק דין מנחה בעניין זה הינו פסק הדין בבגץ 6536/17 **התנועה לאיכות השלטון בישראל ואח' נ' משטרת ישראל ואח'** (להלן: "**בגץ גורן**"), הליך בו יו"ר העותרת היה אחד מן העותרים, ובו למעשה נקבע כי לקיום הפגנה שאינה עוסקת בנושאים מדיניים ואשר אינה כרוכה בתהלוכה אין צורך לקבל רישיון ממשטרת ישראל ודי בהודעה למשטרה על קיום האירוע.

17. בית המשפט הנכבד, בהרכב בראשותה של הנשיאה (כתוארה היום) כב' הנשיאה א' חיות קבע בין היתר כי:

"עניינו הרואות, הדרישה לקבלת רישיון מראש לצורך קיום "אסיפה" כהגדרתה בסעיף 83 לפקודת המשטרה ועל אחת כמה וכמה הדרישה לקבלת רישיון כזה על פי אמת מידה הנוגעת לתוכן האסיפה - להבדיל מאמות מידה "ניטרליות" הנוגעות לשמירה על הסדר הציבורי - אינה מקובלת במדינות הדמוקרטיות שאותן סקרנו. זאת בשל הפגיעה הרבה בחופש הביטוי ובזכות ההפגנה הכרוכה בכך ובשל היותה מנוגדת לחלוטין את התפיסה לפיה "המשטרה אינה ממונה על האידיאלוגיה" (ראו שם, סעיף 39 לפסק הדין).

18. ובכן, אם בית המשפט הנכבד קבע כי למשטרת ישראל אין את הזכות להיות "ממונה על הדמוקרטיה" הרי שמקל וחומר למשיבה את הזכות הזו ובנוטלה את הזכות הזו היא פועלת בצורה קיצונית בניגוד למוסכמות היסוד של השיטה.

השתלשלות הדברים:

19. העותרת, יחד עם קבוצות ארגונים ופעילים רבים התארגנו לקיים מספר ימים של מאחה באיזור נווה אטי"ב על רקע הידיעה לפיה ראש הממשלה ח"כ בנימין נתניהו ורעייתו מגיעים למלון פנדה בנווה אטי"ב לבלות שם מספר ימי חופשה..

20. נציגי המוחים הודיעו ברשתות החברתיות על כוונתם למחות בנווה אטי"ב וקראו לציבור להצטרף למחאה ולהגיע לקמפינג המוני בשטח השייך למושב נווה אטי"ב, מחוץ לגדר היישוב, שטח בן 5 דונם, אשר בתיאום עם גורמים במושב הוקצה לצורך האירוע..

21. זאת ועוד, נציגי המוחים קיימו פגישה מקדימה עם שניים מנציגי וועד מושב נווה אטי"ב גיא סוריא ונתיב אוחנה. בעקבות כך התקיים סיור שטח ביום 6/8/23 של נציגי המוחים עם נציגי וועד המושב. בסיוור נאמר שמשטרת ישראל הקצתה שטח ליד בריכת השחייה להפגנה מסודרת, ונקבע כי המוחים ישוה בשטח בן 5 דונם מחוץ ליישוב אשר הגישה אליו הינה מתוך היישוב.

22. הודעה ברוח זו הופצה בקבוצות השונות של המחאה.

23. כבר בשעות הבוקר של יום 7/8/23 הסתבר כי המשיבה אינה מתכוונת לאפשר לפעילי המחאה לקיים מחאה באיזור היישוב. בשתי הכניסות לנווה אטי"ב – האחת מכיוון דרום מערב (נבי חזורי) והשנייה מכיוון צפון מזרח (מג'דל שמס) הוצבו מחסומים.

24. המחסומים ערכו הפרדה בין מי שעל פי תעודת הזהות שלהם גרים באיזור ומי שהגיע ממקומות אחרים. כמו כן, הציבה משטרת ישראל מחסום מספר קילומטרים דרומית לנווה אטי"ב ובו נבדקו אוטובוסים ורכבים שהגיעו למחסום. כך למשל, אוטובוס בקו 58 מקרית שמונה לקיבוץ אל-רום, אשר

מסלולו עובר בתוך מושב נווה אטי"ב עבר בידוק ומשטרת ישראל הורידה מהאוטובוס מי שנחזה בעיניה כפעיל/ת מחאה בעוד ש"נוסעים תמימים" נותרו על האוטובוס.

25. משטרת ישראל גם מנעה מפעילי מחאה להגיע רגלית לאיזור מושב נווה אטי"ב. היא מנעה מצוות הלוגיסטיקה של המחאה להביא לאיזור נווה אטי"ב שירותים כימיים ניידים שהוזמנו לאירוע, וכן אמצעים לוגיסטיים אחרים (תאורה אוהלים וכו').

26. פעילי מחאה שנתקלו בשטח בקצין משטרה בדרגת רב פקד בשם אלירן סגרון אשר הציג את עצמו כמפקד היס"מ בשטח, ביקשו ממנו הסבר מדוע ועל בסיס מה מונעת משטרת ישראל את תנועת המוחים לכיוון מושב נווה אטי"ב, רב פקד סגרון טען כי קיימת "הנחייה סודית לא כתובה" של משטרת ישראל למנוע מחאה בנווה אטי"ב בזמן שהותו של ראש הממשלה מר בנימין נתניהו במקום. מפגין אחר שפנה גם הוא בעניין לרב פקד סגרון "זכה" לכך שסגרון ידחוף אותו באלימות. בקשת המוחים לשוחח עם קצין בכיר לא נענתה.

מיצוי הליכים :

27. ביום 7/8/23 בשעה 12:00 לערך פנתה העותרת למפקד תחנת משטרת גולן וכתבה לו בין היתר: **"...נדהמנו ששמענו שרוכזו כוחות יס"מ פרשים ומכתז"ית כשמדובר באוכלוסיית משפחות שומרת חוק שכל כוונתה לממש את זכות המחאה באופן חוקי. הפסיקה קובעת כי על המשטרה לאפשר את חופש המחאה ולא להפריע לו....משטרת ישראל נדרשת להודיע ללא דיחוי או שיהוי כי תאפשר חופש המחאה בנווה אטי"ב...".**

העתק ההודעה שנשלחה ביום 7/8/23 למפקד משטרת גולן מצורף ומסומן כ"נספח ב" לעתירה.

28. משנוכחה העותרת כי מפקד משטרת גולן אינו מגיב לפנייתה בעניין המחאה בנווה אטי"ב, שלחו הח"מ ביום 7/8/23 במכתב מיצוי הליכים למשיב (כאמור בנספח א' לעתירה) בו נכתב בין היתר כי: **"לצד הצורך המובן לאבטח את ביקורו של ראש הממשלה מר בנימין נתניהו ורעייתו בנווה אטי"ב, קיים גם הצורך לאפשר למחאה לקיים את מחאתה באופן בו יתקיים איזון בין הצרכים הביטחוניים לצרכים הדמוקרטיים".**

29. יצויין כי מכתב זה טרם נענה. עוד יצויין כי מדובר במחאה המוגבלת בזמן ומקום בכפוף לביקורו של ראש הממשלה במושב נווה אטי"ב. בפועל, פעילות משטרת ישראל הצליחה לסגוע באופן אנוש במחאה כיוון שמתתפים רבים אשר הגיעו לגולן מכל רחבי הארץ נאלצו לחזור על עיקבותיהם מבלי שניתנה להם האפשרות למחות ורק קומץ קטן של פעילים ופעילות, בהם העותרת, נותרו בשטח בתנאים פיזיים קשים בתקווה כי בית המשפט יתן לעותרת ובאמצעותה לפעילי המחאה סעד שיאפשר להם לממש את דכותם הדמוקרטית.

30. פניות העותרת בעצה ועל ידי בא כוחה, אפשרו למשיב/למשטרת ישראל זמן לבחון מחדש את עמדתם ו/או לבוא בדברים עם ב"כ העותרת על מנת למצוא איזון ראוי בין הצורך הביטחוני המובן של אבטחת ביקורו של ראש הממשלה באיזור לצורך המובן לא פחות של ציבור המוחים לקיים מחאה **אפקטיבית** כראוי במדינה דמוקרטית. גם כעת ממשיכה המשטרה לחסום באופן מוחלט את היישוב, להוריד אנשים מאוטובוסים ולדרוש תעודות זהות בכניסה לנווה אטי"ב.

הטיעון המשפטי :

31. רבות נכתב בפסיקה על מעמדה הרם של הזכות להפגין. על מעמדה הרם של הזכות להפגין כאחת הנגזרות החשובות של חופש הביטוי וכמכשיר עיקרי להבעת דעות ולהעלאת סוגיות חברתיות על סדר היום הציבורי, עמד בית משפט זה לא אחת בצינו כי מדובר בזכות יסוד "השאיכת לאותן חירויות המעצבות את אופיו של המשטר בישראל כמשטר דמוקרטי" (בג"ץ 153/83 לוי נ' מפקד המחוז הדרומי של משטרת ישראל, פ"ד לח(2) 393, 398 (1984) (להלן: "עניין לוי"); עוד ראו: בג"ץ 2557/05 מטה הרוב נ' משטרת ישראל, פ"ד סב(1) 200, 215 (2006) (להלן: "עניין מטה הרוב"); בג"ץ 5346/07 ברדנשטיין נ' משטרת ישראל, בפסקה 5 (19.6.2007) (להלן: "עניין ברדנשטיין"); בג"ץ 8988/06 משי זהב נ' מפקד מחוז ירושלים, בפסקה 9 (27.12.2006) (להלן: "עניין משי זהב"); בג"ץ 148/79 סער נ' שר הפנים והמשטרה, פ"ד לד(2) 169 (1979) (להלן: "עניין סער").
32. תפקידה של משטרת ישראל באירוע כגון דא הינו כפול, מחד, עליה להתוות את הצעדים שיאפשרו קיום ביקורו של ראש הממשלה מר בנימין נתניהו ורעייתו תוך שימת לב להיבטי האבטחה המסובכים של ביקור מעין זה. לצד זאת חובתה של משטרת ישראל לאפשר למוחים קיום מאחה אפקטיבית באופן שמקיים איזון בין צורכי הביטחון לבין זכות הציבור למחאה וחופש ביטוי.
33. מדובר באירוע שלגביו יצאו הודעות מסודרות על הכוונה לקיימו, בוצעו מהלכים מקדימים בהם פגישה עם נציגי היישוב וכן סיור שטח מקדים כל זאת על מנת לייצר הסכמות שיאפשרו מחאה מבלי לפגוע באורחות החיים של המושב או הפרעה מיותרת לתושביו.
34. סירובה של משטרת ישראל לאפשר מחאה ברדיוס של מספר קילומטרים ממושב נווה אטי"ב הינו סירוב לא מידתי, והוא אינו עולה בקנה אחד עם החוק והפסיקה. מתגנב חשש כבד כי סירוב זה אינו מונע רק משיקולים של ביטחון אלא שלזכות המוחים יש בו תפקיד לא קטן.
35. יפים לעניין זה דבריה של כב' השופטת (כתוארה אז) הנשיאה א' חיות בבג"ץ 6536/17 התנועה לאיכות השלטון בישראל ואח' נ' משטרת ישראל ואח' (להלן: "בג"ץ גורן"): "אין לקבל את טענת המשטרה לפיה אימוץ הפירוש המרחיב המחיל חובה לקבלת רישיון על כל הפגנה שיש בה עניין לציבור, משרתת את הגישה המעוגנת בהלכה הפסוקה לפיה אין על המשטרה לבחון את האידיאולוגיה שבאה ההפגנה לקדם או את זהות המשתתפים בה (ראו: עניין סער, בעמ' 179; ועניין לוי, בעמ' 411). זאת ראשית, מפני שבין אם ניתן לסעיף 83 פרשנות מרחיבה ובין אם נפרש אותו על דרך הצמצום, תידרש המשטרה להכריע בשאלה האם הפגנות טעונות רישיון בהתאם לתוכן. מסקנה זו מתחייבת מלשונו המפורשת של סעיף 83 הקובעת כי דרישת הרישיון תחול רק לגבי הפגנות "על נושא בעל עניין מדיני". דרישה זו מחייבת את המשטרה לבחון כל הפגנה על פי תוכנה. שנית, והוא עיקר, העובדה שהמשטרה נדרשת לבחון את תוכן ההפגנה ואת האידיאולוגיה שאותה היא באה לקדם על מנת להכריע בשאלה האם מדובר בהפגנה הטעונה רישיון, אין משמעותה כי היא רשאית להתחשב בשיקול זה במסגרת ההחלטה האם לאפשר את קיום ההפגנה. אכן, בחינת תוכן ההפגנה על ידי המשטרה היא בחינה טכנית בלבד הנדרשת לצורך סיווג בהתאם לקריטריונים שנקבעו לכך בסעיף 83 לפקודת המשטרה והיא אינה אמורה להשפיע על שיקול דעתה במתן הרישיון או בסירוב לתיתו"
36. זאת ועוד, משטרת ישראל מרחיקה את המפגינים מרחק רב של מספר קילומטרים מהיישוב וטוענת כי באופן קטגורי לא ניתן לקיים מחאה בשום מתווה בתוך או סמוך מאוד למושב נווה אטי"ב. מדובר בהחלטה שרירותית אשר מתאימה למשטרים חשוכים ולא לדמוקרטיה. לא בכדי עמדה כב' השופטת פרוקציה בענין ברדנשטיין על החשיבות שיש למיקום ההפגנה:

"טיבן של הפגנות ותהלוכות להיעשות באיזורים מרכזיים, החשופים לעין הציבור הרחב, ולא במחשכים. העברתן הכפוייה של תהלוכות לפאתי העיר, פוגעת בתכלית העיקרית לקיומן, ושוללת מהן את המאפייני העיקרי לבטא מסרים במלל ובתנועה לקליטת ציבור השומעים והצופים" (שם, בפסקה 9).

37. זאת ועוד, גם הטיעון הביטחוני אינו מספיק על מנת לשלול לחלוטין את החופש להפגין. עמדה על כך כבי הנשיאה חיות בבג"ץ גורן כאשר קבעה כי:

"לאורך השנים התוותה הפסיקה בישראל קווים מנחים להפעלת הסמכויות שמנינו על ידי המשטרה המיועדים ליצור איזון נכון בהתנגשות שבין חופש הביטוי וחופש ההפגנה מזה ובין ביטחון הציבור ושלומו והצורך בשמירה על הסדר הציבורי מזה. כך נפסק כי בהפעלת סמכויותיה הנ"ל נדרשת המשטרה לנהוג בהגינות ובסבירות (עניין סער, בעמ' 178-179). היא רשאית להגביל את הזכות להפגין רק כאשר מתקיימת וודאות קרובה לפגיעה קשה ורצינית בסדר הציבורי או בשלום הציבור, ורק במידה הנדרשת על מנת למנוע פגיעה כאמור (ראו: בג"ץ 4712/96 סיעת מרצ נ' מפקד מחוז ירושלים, משטרת ישראל, פ"ד נ(2) 822, 829 (1996); בג"ץ 953/89 אינדור נ' ראש עיריית ירושלים, פ"ד מה(4) 683, 689 (1991) (להלן: "עניין אינדור"); עניין משי זהב, בפסקה 10; עניין לוי, בעמ' 412-408). עוד נפסק כי על המשטרה לכבד את הזכות להפגין, ולא זו בלבד שאין היא רשאית להגביל אותה שלא לצורך היא מחויבת לסייע במימושה (ראו: עניין מטה הרוב) (ההדגשות אינן במקור אלא אם נכתב אחרת – ג.ב.י.).

38. במקרה דנן אין ולא היה חשש כלשהו לפגיעה כלשהי בסדר הציבורי ולו משום שהעותרת ונציגי המוחים פנו מראש בדברים עם נציגי ועד מושב נווה אטי"ב והגיעו להבנות הנוגעות להתנהלות המפגינים בעת המחאה, למיקום המחאה בכפוף להוראת משטרת ישראל וכו'.

39. יתרה מכך, גם אם תטען המשטרה מסיבותיה, כי קיים חשש כלשהו להפרת הסדר הציבורי, הרי ראוי כי שיח בנושא יתנהל בין המשטרה לבין האזרחים המבקשים לקיים מחאה. במקום זאת בחרה המשטרה להתעלם מפניות העותרת ובאי כוחה מחד ולהמשיך לדכא את המחאה על ידי הצבת מחסומים, הרחקת מפגינים וביצוע סריקות בקווי אוטובוס והורדת "נוסעים חשודים" כפי שנהוג בחשוכות במדינות העולם.

40. אין בסמכותה של משטרת ישראל למנוע באופן מוחלט מאזרחים להגיע ליישוב הנמצא בשטחה הריבוני של מדינת ישראל מבלי שהוטל צו שטח צבאי סגור או כל צו חוקי אחר אשר מונע מאזרחים להיכנס לשטח היישוב. גם אם קיים צו כזה, וספק רב מאוד אם קיים, הרי שהיה על נציגי המשטרה בשטח להציג את הצו בפני המפגינים – זאת לא נעשה כלל, וכאשר מפגינים דרשו בין היתר מרב פקד סגרון לראות צו כאמור הם ספגו ממנו אלימות פיזית.

41. כל טענה מצד המשיבה, לפיה מדובר בהנחיות ביטחון שמגיעות מכיוון היחידה לאבטחת אישים דינה להידחות. לשירות הביטחון הכלי כל הכלים המודיעיניים והטכנולוגיים להתמודד עם אירועים מסוג זה, בוודאי כאשר מדובר ביישוב המוקף גדרות, ואשר לו שתי כניסות הכרחיות בלבד. כך נוהג השב"כ להציב באירועים פומביים אליהם מגיע ראש הממשלה מכשירי שיקוף ואמצעים אחרים על מנת לקיים את האיזון שבין צרכי הביטחון לעובדת הגעתה של אישיות מאובטחת לאירוע פומבי.

42. אם ראש הממשלה יכול היה להגיע לבמהלך קמפיין הבחירות שלו לאירועי בחירות פומביים בכל רחבי הארץ, אירועים שעובדת הגעתו אליהם פורסמה ברבים טרם הגעתו, אין ספק כי ניתן לקיים גם אירוע מחאה נגדו בתנאים אלו. כל סטייה מהעיקרון הזה תהיה פגיעה אנושה ולא מוצדקת בחופש המחאה.

43. המשיבה אינה יכולה לטעון להפרעה, זאת משום שמדובר במחאה קצרת טווח מבחינת זמנים (אשר חלקה כבר נמנע בשל פעילות המשיבה).

44. גם הפגיעה בחופש התנועה של אזרחים היא פגיעה מקוממת. יפים לעניין זה דבריו של כב' הנשיא (בדימוס) השופט א' ברק בבג"ץ 5016/96 חורב ואח' נ' שר התחבורה ואח', שם התייחס לחופש התנועה וקבע כי:

" חופש התנועה – היא הזכות הנפגעת – הוא מהזכויות היותר בסיסיות".

סיכום:

45. לעותרת, כמו גם ליתר פעילות ופעילי המחאה, הסתבר אמש, 7/8/23 כי המשיבה אינה מתכוונת לאפשר מחאה בנווה אטי"ב, זאת ללא הודעה מוקדמת מצד המשיבה, מבלי שהתקיים שיח כלשהו בין המשיבה לעותרת ו/או לנציגי המחאה על אף פניות של העותרת ובאי כוחה למשיבה.

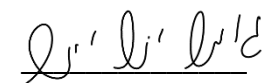
46. המשיבה פועלת באופן בלתי חוקי למנוע כליל מחאה בנווה אטי"ב בזמן שהותו של ראש הממשלה במקום. לעותרת תחושה קשה שמא המשיבה פועלת מבלי לבצע את האישון הראוי לא מתוך צרכים בטחוניים אלא מתוך מניעים זרים ופסולים. כך או אחרת, החלטתה התמוהה של המשיבה שלא לאפשר כלל מחאה הינה פגיעה בלתי צודקת ובלתי מידתית בחופש להפגין ודינה להתבטל.

47. בית המשפט הנכבד מתבקש לשים לב לסד הזמנים במסגרתו היה על העותרת לאפשר "מיצוי הליכים". יובהר כי למשיבה יש את כל הכלים לפעול במהירות ולבחון בזמן אמת את החלטתה. המשיבה בחרה להתעלם מהפניות אליה בין אם באמצעות מפקד משטרת כגולן ובין אם פניית הח"מ למחוז צפון. ראוי להצטער כי כך נוהגת משטרת ישראל באזרחיה במיוחד כאשר על הפרק עומדת הזכות להפגין וחופש הביטוי.

48. בית המשפט הנכבד מתבקש אם כן ליתן צו על תנאי שיוורה למשיב להתייצב וליתן נימוק מדוע לא יותר לעותרת ולפעילי המחאה נגד ההפיכה המשטרית לקיים את המחאה במושב נווה אטי"ב.

49. בית המשפט הנכבד מתבקש ליתן צו ביניים שיהפוך לצו קבוע אשר יורה למשיבה לאפשר את קיום המחאה בנווה אטי"ב וחופש תנועה במהלך ביקורו של ראש הממשלה במקום תוך ביצוע האיזון הנדרש בין צרכי הביטחון לבין הצורך לאפשר את חופש המחאה.

50. בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב את המשיב לאור התנהלותה וסירובה לבוא בדברים עם העותרת, בהוצאות וכר טרחת עו"ד.

גונן בן יצחק, עו"ד

גבי לסקי, עו"ד

תצהיר העותרת

אני, איימי קליין ת.ז. 319172300, מצהירה בזאת כי האמור בפסקאות 1-22 ידוע לי מידיעתי האישית והן נכונות על פי מיטב ידיעתי ואמונתו. האמור בפסקאות 23-45 הינו נכון על פי מיטב ידיעתי ואמונתו וזאת על בסיס ייעוץ משפטי שקיבלתי מבאי כוחי.

אימות חתימה על גבי תצהיר באמצעות התוועדות חזותית

בהתאם להחלטת ועדת האתיקה הארצית (את20/39)

הריני מאשר, כי ביום 2020 08/08/23 בשעה 08:00 הופיעה לפניי, עו"ד גונן בן יצחק מ.ר. 60030, מרחוב נחל נטפים 26 מודיעין-מכבים-רעות גב' איימי קליין שזוהתה על ידי באמצעות ת.ז. 319172300 והמוכרת לי אישית ו/או כלקוח קבוע בהתאם להגדרת כלל 14 (ג) לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), התשמ"ו1986. -ההופעה לפניי בוצעה באמצעות היוועדות חזותית אשר מתועדת אצלי, כאשר המצהירה מופיעה לפניי על גבי הצג, עת הצהרתה מושא האימות לפניי והיא מצהירה בפניי כי היא מצויה במדינת-ישראל בזמן החתימה והאימות והיא מסכים לתיעוד החזותי ועשיית השימוש בו. לאחר שהזהרתי את המצהירה, כי עליה להצהיר את האמת, וכי היא צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא תעשה כן, אישרה הנ"ל את נכונות הצהרתה אשר הוצגה לי במלואה במסגרת ההיוועדות החזותית וחתמה עליה מולי.

גונן בן יצחק, עו"ד
מ.ר. 60030

חתימת עו"ד

חתימת המצהירה

תוכן עניינים

מס'	שם הנספח	עמ'
1	נספח א - מכתב מיצוי הליכים בעניין מחאה בנווה אטיב	11
2	נספח ב - פניית העותרת למפקד משטרת גולן	14-13

נספח 1

**נספח א - מכתב מיצוי הליכים
בעניין מחאה בנווה אטיב**

עמוד 11

07/08/2023

באמצעות פקס: 04-6509399
- לצורך מיצוי הליכים -

לכבוד
ניצב שוקי תחאוכה
כביש ציפורי
נצרת

א.נ.,

הנדון: "מבצע שלג" – הפגנות המחאה מול ראש הממשלה בנווה אטי"ב

- לקראת ביקורם של ראש הממשלה ח"כ בנימין נתניהו ורעייתו במושב נווה אטי"ב, והיערכות המחאה לקיים הפגנות רציפות באיזור, הננו מתכבדים לפנות אליך בדחיפות בעניין שבנדון כדלקמן:
- לצד הצורך המובן לאבטח את ביקורו של ראש הממשלה מר בנימין נתניהו ורעייתו בנווה אטי"ב, קיים גם הצורך לאפשר למחאה לקיים את מחאתה באופן בו יתקיים איזון בין הצרכים הביטחוניים לצרכים הדמוקרטיים.
 - מדיווחים שונים שמגיעים אלינו עולה, כי מחוז צפון של משטרת ישראל נערך באופן בו לא תתאפשר מחאה ממשית בנווה אטי"ב, וזאת בניגוד מוחלט לעקרון הדמוקרטיה ובניגוד לפסיקה ענפה של בית המשפט העליון בכל הנוגע לחופש המחאה.
 - בימים אלה, בהם השר לביטחון לאומי שולט למעשה באופן מוחלט במשטרה ומתערב בעבודתה, על אף צו של בית המשפט העליון, קיימת חשיבות מרובה לכך שמפקדי המחוזות יעמדו בדווקנות על זכותו של הציבור לקיים מחאה על אף הלחצים הפוליטיים המופעלים עליהם.
 - אנו נדרשים אם כן לחזור ולהזכיר כי למשטרת ישראל אין סמכות למנוע מחאה לגיטימית, ואין סמכות לאסור הפגנות אלא במקרים שהוגדרו על ידי כב' נשיאת בית המשפט העליון כבוד השופטת אסתר חיות בבג"ץ 6536/17 התנועה לאיכות השלטון ואח' נ' משטרת ישראל ואח': "לאורך השנים התוותה הפסיקה בישראל קווים מנחים להפעלת הסמכויות שמנינו על ידי המשטרה המיועדים ליצור איזון נכון בהתנגשות שבין חופש הביטוי וחופש ההפגנה מזה ובין ביטחון הציבור ושלומו והצורך בשמירה על הסדר הציבורי מזה. כך נפסק כי בהפעלת סמכויותיה הנ"ל נדרשת המשטרה לנהוג בהגינות ובסבירות (עניין סער, בעמ' 178-179). היא רשאית להגביל את הזכות להפגין רק כאשר מתקיימת וודאות קרובה לפגיעה קשה ורצינית בסדר הציבורי או בשלום הציבור, ורק במידה הנדרשת על מנת למנוע פגיעה כאמור" (ההדגשות אינן במקור אלא אם נכתב אחרת – ג.ב.ז.).
 - כל סטייה מעיקרון זה תהווה פגיעה קשה בחופש הביטוי וחופש המחאה.
 - לאור האמור לעיל, נבקש לקבל בהקדם את עמדת משטרת ישראל בקשר למחאה המתוכננת בנווה אטי"ב, סדרי הגעה וכניסה, **מיקום המחאה בתוך היישוב** וכו'.
 - כאמור, מכתב זה הינו מכתב מיצוי הליכים. ככל שניווכח כי בכוונת משטרת ישראל להתעלם מהחוק ולמנוע את חופש המחאה, נאלץ לפנות ללא דיחוי לקבלת סעד משפטי על מנת שזכויות המפגינים תישמרנה.

בכבוד רב!

גונן בן יצחק, עו"ד

גבי לסקי, עו"ד

נספח 2

נספח ב - פניית העותרת למפקד
משטרת גולן

עמ' 13-14

יוסי מת"ח גולן

Tap to learn more.

למפקד תחנת הגולן שלום רב,
לאור העובדה שנודע לי שמשטרת ישראל
מתכוונת לסגור את שערי היישוב נווה
אטיב ולבצע חסימות משניות התקשרתי
אל כבודך.
נדהמתי לשמוע כי המשטרה מתכוונת
לחסום תנועה לגמרי ולאפשר הפגנה רק
במרחק קילומטר וחצי מן היישוב.
המוחים הינם אזרחים ישרים ושומרי חוק.
לאחרונה התנהלו מחאות בארבל
ובעפולה המוחים שמרו על הסדר
והמשטרה לא נזקקה לאמצעים כדי
לשמור על הסדר.
נדהמנו ששמענו שרוכזו כוחות יס"מ
פרשים ומכתזית כשמדובר באוכלוסיית
משפחות שומרת חוק שכל כוונתה לממש
את זכות המחאה באופן חוקי.
הפסיקה קובעת כי על המשטרה לאפשר
את חופש המחאה ולא להפריע לו
ולהקצות לכך את הכוחות הנדרשים
שמטרתם לאבטח את המוחים.
סגירת צירים מהווה שלילת חופש התנועה
ועל כן היא אסורה וגם אם היא מותרת
במקרי קיצון במקרה שלנו אינה מידתית.
משטרת ישראל נדרשת להודיע ללא דיחוי
או שיהוי כי תאפשר את חופש המחאה
בנוה אטיב.

Message

לאחרונה התנהלו מחאות בארבל
 ובעפולה המוחים שמרו על הסדר
 והמשטרה לא נזקקה לאמצעים כדי
 לשמור על הסדר.
 נדהמנו ששמענו שרוכזו כוחות יס"מ
 פרשים ומכתזית כשמדובר באוכלוסיית
 משפחות שומרת חוק שכל כוונתה לממש
 את זכות המחאה באופן חוקי.
 הפסיקה קובעת כי על המשטרה לאפשר
 את חופש המחאה ולא להפריע לו
 ולהקצות לכך את הכוחות הנדרשים
 שמטרתם לאבטח את המוחים.
 סגירת צירים מהווה שלילת חופש התנועה
 ועל כן היא אסורה וגם אם היא מותרת
 במקרי קיצון במקרה שלנו אינה מידתית.
 משטרת ישראל נדרשת להודיע ללא דיחוי
 או שיהוי כי תאפשר את חופש המחאה
 בנוה אטיב.
 כמו כן נדרשת המשטרה לפרט ללא דיחוי
 בכתב היכן בדעתה להציב מחסומים ומה
 שיקוליה.
 ולהודיע כי לא תגביל את חופש המחאה
 לא באופן ישיר ולא על דרך של הערמת
 מכשולים על המוחים.

Calls and notifications will vibrate בבר
 איימ

12:04 ✓✓

Message
